

Mõnne sündinu asja mälletus ja arm.

	Ujjaastaiga
Ma-ilma lomiseest arvatas	5604
Ishanda Jeesuse Kristuse sündimisest	1855
Tartos-lina eddimätsest ehitamisest	825
Kui riistust Eiwallimale tulli	669
Vutteruse õige ussu üleswõtmisest	538
Kui Vutteruse õige ussu üleswõtmise Eiwalli- male tulli	333
Kui Peterburi-lina naftati ehitama	152
Kui meie ma Wennerigi wallitsuse alla sai	145
Wõro-lina ehitamisest	70
Meie Keisri-herra Nikolai Pawlowitsi sündim.	89
Tarto surekoli sädmisest	55
Kui Prantsus Wennemale tulli nink passanu Moskva- linast wäljaeteti	43
Kui Eiwallimaaal prius kuluteti	36
Kui meie armolik Keisri-her Nikolai Pawlowits naftas wallitsema	30
Kui se pääramene saur henges-kirjutus meie maal olli	4
Kui Jumala-orjust ferrifun waastse ferriko-säeduse pärra naftati piddama	21

Kalendri-tähte-sellelus.

noor fu.	n. näddal.
edbimāne werand.	f. fel
tāus fu.	m. ebf minn. minnuti.
pätramene werand.	p. pühhapāiw. p. vārrast, vāiw, pühhā. homm.ebf h.hommungul. ödd. öddangul. ösf. ösel. e. f. enne lesspāiwa. p. l. vāle lesspāiwa. lessp. lesspāiwas.

Kats ristilest (**), năddala-pāiwa arivonumri een tāh-hendawa, et om Kerriko-wai Krono-pühha, mes ferrifun pühhendetas; üts ainus (*) tähbenday, et om mälletuse väiw, mes ferrifun ei pühhendeta, ent mil foibut nink koli ei peta.

Waste = affastaia laul.

Spec. Gs ma peas Gummaia.

Tenno melen to ma sulle
Kittust, ajja Issandal,
Et ja armo näütnu mulle
Mödalännul ajjastal.
Sinna wötit heldest' kaitsa
Minno nink mo ommatsid,
Ka mo armesid lähhembid;
Lässit minnul rahhun maitsa
Kallid andid heldusest
Omma taiwa förgusest.

Ent ei ütsind iħholikult
Nǣ ma so ðnnistust;
Minna sai ka waimolikult
Nðemo murren, fostotust
Eggal furbal, rassel ajjal
Sinno sðnnast, finno fäest
Ja so sakramenti wäest
Ahwardajal ajjastajal,
Kun ma tðsti palwe hääl
Sagges' murre-wote päält

Oh, me ümbre tössi födda,
Ähward rigil' willitjust,
Kigel' rahwal' rasset hädda,
Rüsmist, tulle jälleust.
Ent sa tullit meile abbis,
Kinnitit me Keisri fät.

Unnit täll', mes tarbis lät,
Üllekohhut tetta häbbis;
Näütsit hend' fui abbimeest;
Raitxit meid kui mõega eest.

Ri om Issa arm meid
hoitnu,
Käändnu meist kük ðnnetust;
Temma heldus om meid toit-
nu;

Meile linsnu önnistust.
Kui me puhkasime waiwan,
Murretime, ilskime,
Suren ohhun laibstime, —
Es me Issa förgen taiwan
Silma-wet sis kuiwata?
Wölkem Tedda tennata!

Kui fa veel iks waiwa-
higgi
Jilgup meie palge päält,
Meie abbimees om liggi,
Waigistap me murre-häält.
Meie tõ om Temma orjus,
Mes meilt palwen allustet,
Kittusega löppetet,
Egga majja — rahbo forjus.
Kitkem Issa üllewan,
Ke iks armun meie man!